

Folketingets Retsudvalg

Dato: 2. april 2007

Folketingets Retsudvalg har i skrivelse af 1. marts 2007 (ad L 133 – bilag 21) udbedt sig min besvarelse af følgende spørgsmål nr. 22:

Spørgsmål nr. 22:

”Ministeren bedes kommentere henvendelse af 28. februar 2007 fra Nanna Gersov, Kastrup, jf. L 133 – bilag 21.”

Svar:

I henvendelsen af 28. januar 2007 advarer Nanna Gersov mod vedtagelsen af forældreansvarsloven. Nanna Gersov henviser særligt til, at kvinder, der tidligere har været udsat for vold mv., med de nye regler vil risikere yderligere forfølgelse fra tidligere partnere.

Jeg vil i den forbindelse henvise til mit svar til Retsudvalget på spørgsmål nr. 10, hvor jeg kommenterer Nanna Gersovs henvendelse af 19/2-07 og i den forbindelse redegør for, hvordan lovforslaget og reglerne om fælles forældremyndighed behandler sager om forældremyndighed og samvær, hvor der er eller har været vold i familien.

Nanna Gersov kritiserer desuden den politiske proces, høringsprocessen og sammensætningen af Udvalget om Forældremyndighed og Samvær. Jeg skal her henvise til mit brev af 6. marts 2007 til Nanna Gersov, som er indeholdt i mit svar på Retsudvalgets spørgsmål nr. 3, hvori jeg bl.a. kommenterer høringsprocessen. Jeg kan i den forbindelse bemærke, at de grønlandske og færøske myndigheder i forbindelse med fremsættelsen af lovforslaget for Folketinget er blevet anmodet om at komme med eventuelle kommentarer til lovforslagene.

Herudover skal jeg kort bemærke, at følgende interesseorganisationer har været repræsenteret ved et medlem i Udvalget for Forældremyndighed og Samvær: Foreningen Far, Børns Vilkår og Mødrehjælpen. Der har samtidig bl.a. deltaget repræsentanter udpeget af Dansk Psykologforening, Børnerådet og Advokatrådet. Det er derfor min opfattelse, at udvalgets brede sammensætning giver sikkerhed for, at alle relevante synspunkter er indgået i udvalgets beslutningsgrundlag.

Nanna Gersov har til orientering vedlagt en beretning fra en anonym ung mor, der bl.a. beskriver sagsforløbet i samværssagen, mens barnet endnu var meget lille. Jeg finder her anledning til at pege på, at det er en afgørende forudsætning for den tilsigtede ændring af praksis for samvær med mindre børn, at der inddrages børnesagkyndige i sagerne, sådan at de sagkyndige kan medvirke til at give forældrene en forståelse af barnets situation, ligesom de kan være med til at afdække barnets og forældrenes forhold, samt målrette tiltag, der kan føre til en forligsmæssig løsning mellem forældrene.

Carina Christensen

/Charlotte Meibom